

Shock (Mel Wallis de Vries)

Mabel

Ik dobber op mijn luchtbed in het zwembad. Bo en Anouk gooien in het ondiepe over met een bal. Lily ligt onder een parasol te slapen. Als ik mijn ogen dichtdoe, lijkt het net een normale vakantie. Ik hoor Bo en Anouk lachen. Ik ruik de weeë
5 zoete geur van kokosolie. Ik voel de zon op mijn rug branden.

Maar het is geen normale vakantie. Het voelt bijna misplaatst dat we hier zijn. Respectloos.

Vannacht heb ik amper geslapen. Ik hoorde overal vreemde geluiden die ik niet kon plaatsen. Geritsel, zacht gehijg. Het klonk alsof er iemand rond onze tent
10 scharrelde. Een dier, waarschijnlijk. Maar in het pikdonker kon ik mijn brein daarvan niet overtuigen. Pas toen het alweer licht werd, viel ik eindelijk in slaap. Ik droomde over Sam. We lagen samen in mijn slaapzak met onze handen verstrengeld tussen ons in. Zo voelt geluk, dacht ik. Ik wilde zeggen dat het me
15 speet. Dat ik dom was geweest. Maar opeens was het donker. Er kwam een gewicht boven op me liggen. Ik kon amper ademen, stikte bijna. 'Ga van me af, Sam!' wilde ik roepen, maar er kwam geen geluid uit mijn mond.

'Ik weet wat je hebt gedaan,' fluisterde een stem in mijn oor. Het was niet de stem van Sam, maar die van Emma.

Nat van het zweet schrok ik wakker. Mijn hoofd deed pijn en ik voelde mijn hart in
20 mijn keel bonzen. Het was maar een droom. Een vreselijke, nare, levensechte droom, probeerde ik mezelf te kalmeren. Maar ik kon niet meer in slaap vallen. 'Dat meen je niet!' hoor ik Bo roepen. Ik richt mijn hoofd een paar centimeter op en gluur tussen mijn wimpers door. Bo en Anouk staan met een paar jongens te praten. Ik duw mezelf op mijn ellebogen verder omhoog. Ik herken meteen de
25 jongen met de rode zwembroek en het baseballpetje. Bo lacht heel hard en overdreven om iets wat hij zegt. Anouk staat naast zijn twee vrienden. Van veraf lijken het net lifeguards, met hun pilotenzonnebrillen en glimmende bovenlichamen. 'Mabel!' roept Bo ineens.

Alle hoofden draaien in mijn richting. Ik voel me opeens heel dik en bloot in mijn
30 bikini. Mijn gezicht begint te gloeien en ik zou het liefst onder water verdwijnen. 'Kom eens!'

Hou je kop, denk ik.

'Joehoe! Ben je doof?'

Verdorie. Op de een of andere manier lukt het me om te glimlachen en te roepen:
35 'Ja, ja, rustig, ik kom eraan.'

Ik laat mezelf van mijn luchtbed afglijden en zwem naar het ondiepe, totdat mijn knieën de bodem raken. Zo elegant en waardig mogelijk probeer ik op te staan.

'Dat is Mabel', zegt Bo.

Er valt een stilte waarin ik van kop tot teen word bekeken. Automatisch hou ik mijn
40 buik in.

'Tom.' De jongen met bruine krullen rechts van Anouk steekt grijnzend zijn hand naar mij uit.

Ik heb het gevoel dat ik voor een test geslaagd ben waaraan ik helemaal niet had willen meedoen.

45 'Mabel', zeg ik, terwijl ik zijn hand schud. Hij houdt net iets te lang mijn hand vast. Ongemakkelijk staar ik een andere kant op.

'Hé, ik ben er ook nog.' De jongen met de rode zwembroek en het blonde haar die Bo leuk vindt, pakt lachend mijn hand. 'Rik.'

'Eh, hallo, leuk je te ontmoeten, Rik,' lieg ik, bij gebrek aan een betere ingeving.

50 'En dat is Zach.' Rik wijst naar de jongen met het gemillimeterde haar die links van Anouk staat.

Zach lijkt wel een reus. Hij torent zeker een kop boven zijn vrienden uit en hij heeft het lichaam van een bodybuilder.

'Zach,' stelt hij zich voor. Zijn handdruk is zo stevig dat mijn gouden ringen in mijn
55 vel snijden.

'Rik woont in Rotterdam en Zach en Tom komen uit Amsterdam. Is dat niet grappig?' zegt Bo, op een toon alsof ze de hoofdprijs in de Staatloterij heeft gewonnen.

60 'Heel grappig.' Ik hoor hoe bekakt mijn stem klinkt, zoals altijd wanneer ik mij niet op mijn gemak voel.

'En ze blijven ook voor een week.'

'Goh, dat meen je niet.' De aardappel in mijn keel is nu zo groot als die van mijn moeder. Vreselijk.

'Waar staan jullie eigenlijk?' vraagt Rik.

65 Bo weet niet hoe snel ze moet antwoorden: 'Aan de rand van het jongerenveldje, bij het bos. En jullie?'

'Bij het toiletgebouw.'

Godzijdank, denk ik. Dat is helemaal aan de andere kant van het veldje.

70 'Zullen we gaan?' Anouk kijkt op haar horloge. 'Het is bijna vijf uur en we moeten nog boodschappen doen.' Ze spreekt heel nadrukkelijk het woord 'boodschappen' uit alsof ze bang is dat iemand aan haar bedoelingen twijfelt.

'Natuurlijk.' Zach kijkt haar met samengeknepen ogen aan. 'Wij gaan er ook vandoor.'

'Ciao', zegt Rik met een knipoog.

75 Opgelucht zie ik hoe hun natte, gebruide lichamen in beweging komen. Ze zijn al bijna bij de rand van het zwembad als Rik zich ineens omdraait. 'Gaan jullie vanavond ook naar Club Mistral?'

Nee, denk ik.

'Ja!' roept Bo.

80 'Zien we jullie daar.' Rik glimlacht naar Bo, alsof ze samen iets speciaals delen. Als de jongens uit het zicht zijn verdwenen, zegt Anouk afgemeten: 'Zullen we de volgende keer even overleggen voordat jij iets voor ons allemaal afspreekt?'

'Kom op,' grijnst Bo. 'Ik heb jullie gered van weer een dodelijke saaie avond bij de tent. Leef, wees jong, party all night!'

85 Er valt een vreemde stilte.

Waarom is Bo de enige van ons die doet alsof er niets aan de hand is?

Lily

90 Het is donker om ons heen. De avond heeft de bomen en struiken opgeslokt. Het enige licht komt van de zwakke lampen langs het pad. De bungalowtenten en stacaravans doemen als zwarte kolossen op. Het lijkt wel een begraafplaats. Heel soms hoor ik flarden van een gesprek of zie ik het vage schijnsel van een kaarsje in het donker.

95 Een huivering kruipt langs mijn ruggengraat omhoog. Ik heb al de hele tijd het gevoel dat iets of iemand ons volgt. Maar elke keer als ik over mijn schouder kijk, is het pad achter ons verlaten. Het zit in je hoofd, Lily. Als je niet oppast, word je gek. Net als de vorige keer. Misschien moet ik vanavond weer zo'n pilletje nemen van wat de huisarts me na Emma heeft voorgeschreven. Ik heb nog bijna twee volle strips over. Dat laatste keer dat ik een paniekaanval-

100 'Welke kant moeten we op?'

Mabels stem haalt me terug naar de werkelijkheid.

We staan stil op een kruising. Het doorgaande pad buigt links af. Maar er loopt ook een klein zandpad naar rechts tussen de donkere stacaravans door.

1. Op welke verscheidene **geografische plaatsen** spelen deze fragmenten zich af?

- .....
- .....
- .....

2. In Lily's fragment is er sprake van een .....
ruimte. Verklaar je keuze.

.....
.....

3. **Op welke manier weerspiegelt** de ruimte de gevoelens van Lily?

.....
.....

4. A. Bepaal **de vertelde tijd** van dit fragment.
B. **Hoe** ben je aan die uitkomst gekomen?

.....
.....
.....

5. Vul onderstaande tabel aan.

Passage uit de tekst	Tijdverschijnsel
....	Flashback
Opgelucht zie ik hoe hun natte lichamen in beweging komen. Ze zijn al bijna bij de rand van het zwembad als Rik zich ineens omdraait...	.....
'Gaan jullie vanavond ook naar Club Mistral?' Nee, denk ik. 'Ja!' roept Bo. 'Zien we jullie daar.' Rik glimlacht naar Bo, alsof ze samen iets speciaals delen.	.....
....	Tijddekking

6. Bespreek het **verteltempo** van r. 89 t.e.m. 99. **Motiveer** je antwoord.

.....

.....

.....

.....

7. Lees deze zin aandachtig.

'Misschien moet ik vanavond weer zo'n pilletje nemen van wat de huisarts me na Emma heeft voorgeschreven.'

- Welke **twee verschillende voorbeelden van tijdsvolgorde** komen in deze zin aan bod? **Onderstreep** en **benoem ze**.

